

بهبود رفتار دینامیکی شناور در موج با تغییر قسمت بالاتر از خط آب بدنه شناور

۱.نوشین گل افشان

دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده کشتی سازی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

n_golafshan@yahoo.com

۲.حمید زراعتگر

استادیار دانشکده کشتی سازی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

hamidz@cic.aut.ac.ir

چکیده:

دینامیک کشتی در امواج تابع فاکتورهای مختلفی از جمله سرعت کشتی، سایز کشتی، زاویه برخورد موج و ارتفاع موج است. این عوامل باعث ایجاد پدیده هایی چون خیسی عرشه، خروج پروانه از آب، شتابهای بالا و اسلمینگ می شود که هر کدام نتایج منفی را برای سازه و خدمه و مسافر و بار در پی خواهد داشت. بنابراین رفتار کشتی در امواج دریا و پیش بینی این حرکات در شرایط مختلف از اهمیت بالایی برخوردار است. در مرحله طراحی کشتی فاکتورهایی در نظر گرفته می شود که البته جوابگوی شرایط آرام دریاست. کنترل اصلی حرکات کشتی به عهده کاپیتان کشتی با در اختیار داشتن سرعت و زاویه هدینگ کشتی می باشد. در این مقاله سعی شده تا در مرحله طراحی با تغییر در خطوط بدنه در قسمت بالای خط آب رفتار دینامیکی شناور بهبود یابد. این بررسی توسط نرم افزار statek انجام شده و درصد تغییرات دامنه حرکات در امواج منظم و نامنظم برای شناورهای سری ۶۰ استخراج شده است.

کلمات کلیدی: strip theory, seakeeping, statek

مقدمه :

یکی از شاخه های هیدرودینامیک کشتی، seakeeping یا دینامیک رفتار کشتی در امواج است. با توجه به اینکه کلیه مراحل طراحی و ساخت یک شناور با فرض آب آرام در نظر گرفته می شود، بایستی رفتار و حرکات کشتی در موج بطور جداگانه مورد تحلیل و بررسی قرار داد تا بتوان رفتار قابل قبولی را برای شناور در شرایط واقعی دریا تعیین کرد. کشتی به عنوان یک جسم صلب دارای شش درجه آزادی است. این درجات سه حرکت خطی سرخ، اسوی، هیو و سه حرکت زاویه ای رول، پیچ و یاو می باشد.

بهینه سازی رفتار دینامیکی شناور در موج با تغییر فرم بدنه کشتی منجر به تغییر دیگر عملکردهای هیدرودینامیکی شناور میگردد. ایده ای که در اینجا مطرح است آنستکه فرم بدنه کشتی را چنان تغییر دهیم که تنها رفتار دینامیکی شناور در موج بهبود یابد. زمانیکه کشتی حرکات دینامیکی انجام میدهد، تنها قسمت زیر آب بدنه کشتی نیست که در مقدار دامنه حرکات کشتی موثر است، بلکه قسمت بالای خط آب کشتی بهنگام نوسانات در دینامیک رفتار شناور موثر است. قسمت بالای خط آب طراحی بصورت تئوریک تغییر داده شده (افزایش) و اثر آن بر روی رفتار دینامیکی شناور مورد مطالعه قرار میگیرد.

اساس کار بشرح زیر است:

- ۱- خطوط بدنه مشخصی همانند سری ۶۰ بصورت سیستماتیک انتخاب شده و دینامیک آن (عمدتا در صفحه عمودی) محاسبه میگردد.
- ۲- مقدار سطح صفحه آبخور بالاتر از خط آب طراحی بصورت سیستماتیک افزایش داده شده و مجددا رفتار دینامیکی شناور محاسبه میگردد.
- ۳- تغییرات بعمل آمده در دینامیک شناور بدلیل تغییر صفحه آبخور بالای خط آب طراحی، آنالیز میگردد و بعنوان یک نتیجه ارائه میگردد.

مقاومت کشتی ناشی از فرم بدنه، ابعاد و سرعت کشتی است. پارامترهای زیادی برای بدنه کشتی جهت تحلیل مقاوت تعریف می شود. پارامترهای وابسته حذف می شود. معمولا یکی از طول ها

در نظر گرفته شده و دیگر ابعاد به غیر از سطح خیس شده حذف می گردند. وجود قالب سینه در اعداد فرود پایین کارایی بهتری برای کاهش مقاومت دارد. مقاومت برای سینه U شکل و پاشنه V شکل کمتر از سینه V شکل و پاشنه U شکل است. سینه و پاشنه U شکل مقاومت کمتری نسبت به حالت V شکل دارند. خطوط بدنه نامناسب در حالت کلی باعث افزایش مقاومت است.

در بحث مانور از آنجا که با ایمنی کشتی در ارتباط است، شناور باید قابلیت مانور (حرکت در مسیر مستقیم، تغییر مسیر حرکت، دور زدن، شتاب گرفتن، ترمز کردن و به عقب حرکت کردن) بالا برای جلوگیری از تصادف و برخورد با موانع در شرایط مختلف عملیاتی داشته باشد.

طراح و سازنده کشتی برای حصول از اینکه مانور کشتی مناسبی با معیارهای عملیات پذیری باشد در مرحله طراحی نسبت ابعادی مناسبی را در نظر می گیرد. فرم بدنه اگرچه بر اساس حداقل مقاومت و حداکثر راندمان سیستم رانش طراحی می گردد اما تا حدی به مانور نیز وابسته می گردد. نوع و هندسه سکان متناسب با نوع کشتی و شکل پاشنه طراحی می گردد.

به طور کلی مانور کشتی تحت تاثیر فرم بدنه، سیستم کنترلی و سیستم رانش می باشد. این فاکتورها بر روی رفتار هیدرودینامیکی شناور در مانور اثر می گذارد. کشتی های کوچک راحتتر از خطر تصادف می گریزند. هرچه کشتی آبخور بیشتری داشته باشد از توانایی حفظ مسیر بهتری برخوردار است. کشتی های لاغر در مقایسه با کشتی های چاق توانایی حفظ مسیر بهتری دارند اما در مورد دور زدن کشتی های لاغر توانایی کمتری دارند.

دینامیک کشتی در امواج تابع فاکتورهای مختلفی از جمله سرعت کشتی، سایز کشتی، زاویه برخورد موج و ارتفاع موج است. این عوامل باعث ایجاد پدیده هایی چون خیسی عرشه، خروج پروانه از آب، شتابهای بالا و اسلمینگ می شود که هر کدام نتایج منفی را برای سازه و خدمه و مسافر و بار در پی خواهد داشت.

افزایش سرعت در فرکانس های مختلف تغییرات متفاوتی در دامنه حرکات دارد. دامنه حرکات با افزایش فرکانس (طول موج کوچکتر) کاهش می یابد. افزایش سرعت و فرکانس باعث کاهش دامنه حرکات رول، اسوی و یاو می شود. هرچه سایز کشتی بزرگتر باشد RMS حرکات کاهش بیشتری خواهد داشت.

ضریب دمپینگ حرکت رول به صفحه آبخور، شکل مقاطع و ضریب ظرافت بدنه بستگی دارد. هرچه صفحه آبخور بزرگتر باشد ضریب دمپینگ بزرگتر خواهد بود. برای مقاطع V شکل، مقدار این ضریب بزرگتر است. با افزایش سرعت و بزرگتر شدن ضریب ظرافت بدنه ضریب دمپینگ کاهش می یابد.

در مرحله طراحی برای دینامیک کشتی در امواج واردی در نظر گرفته می شود که پاسخگوی حرکات کشتی در امواج نامنظم در شرایط مختلف دریا و پدیده های ناشی از موج نیست. برای جلوگیری از خیسی عرشه، افزایش فری خورد و جهت مقابله با ضربه ها و تنش های ناشی از کوبش کف، تقویت سازه ای را در نظر می گیرند. برای کاهش حرکات رول از انواع انواع متعادل کننده ها (فین، بیلج کیل، تانک و...) استفاده می گردد. خطوط بدنه بر اساس حداقل مقاومت در سینه و بالاترین کارکرد پروانه طراحی شده است. لذا در شرایط مختلف دریا و عملیاتی، کاپیتان با تغییر سرعت و زاویه هدینگ کشتی، دینامیک و حرکات آنرا کنترل می کند.

۲- تعریف مسئله

هدف ما در این مسئله بهبود رفتار دینامیکی یک کشتی در امواج است. به نظر می رسد تغییر شکل بدنه کشتی راهکار مناسبی باشد. اما باید در نظر داشت که تغییر شکل بدنه منجر به تغییر در مقاومت و عملکرد پروانه خواهد داشت. حتی می تواند رفتار مانور کشتی را تحت تاثیر قرار دهد. از آنجایی که بدنه بر اساس دیگر رفتارهای هیدرو دینامیکی کشتی بهینه شده است، هر گونه تغییر در خطوط بدنه کشتی نگرانی جدی را در افزایش مقاومت کشتی و کاهش راندمان پروانه در پی خواهد داشت. سوال اساسی که در اینجا مطرح می شود آن است که چگونه می توان با تغییر فرم بدنه، رفتار دینامیکی شناور را در موج بهبود بخشید ولی مقاومت و راندمان پروانه در همان شرایط قبلی حفظ کرد. این مقاله سعی در ارائه راه حلی بدین منظور دارد.

۳- راه حل پیشنهادی

هنگامی که کشتی در آب آرام با سرعت ثابت در حال حرکت است علی رغم وجود Hogging و Sagging، می توان فرض کرد که تنها بخش تاثیرگذار بدنه بر روی مقاومت شناور، قسمت زیر خط آب است. بنابراین هرگونه تغییر در قسمت های بالاتر از خط آب نباید تاثیری بر مقاومت شناور و کارکرد پروانه داشته باشد. با همین استدلال، مانور شناور در آب راکد نیز تاثیر قابل توجهی از هندسه بدنه بالای خط آب نمی پذیرد.

ایده ای که در این مقاله بدان پرداخته شده است آنستکه قسمت بالای خط آب کشتی را به گونه ای تغییر دهیم که کشتی به هنگام دینامیک و درگیر شدن سیال با این قسمت از بدنه (قسمت اصلاح شده بالای خط آب) در جهت کاهش رفتار دینامیکی شناور عمل کند. آیا این راه حل امکان پذیر است؟

برنامه Statek دینامیک حرکت کشتی را بر اساس قسمت زیر خط آب بدنه محاسبه می کند و هیچکدام از اطلاعات مربوط به قسمت بالای خط آب بدنه را برای انجام محاسبات دخیل نمی کند. در این راهکار ابتدا برنامه برای کشتی اصلی (عرض و ضریب مقطع و آبخور مشخص) در سرعت و زاویه برخورد موج معین اجرا و دینامیک کشتی در بازه فرکانس بدست می آید. سپس عرض و ضریب مقاطع بالای خط آب در دو مرحله جداگانه بصورت سیستماتیک افزایش می یابد. این افزایش بیشتر در قسمت سینه و پاشنه مشهود است. بعد از این اصلاح روی بدنه اطلاعات کشتی تغییر یافته به برنامه داده شده و دامنه حرکات مجددا استخراج می گردد.

از آنجا که برنامه فوق توانایی محاسبه دینامیک با استفاده از بخش زیر آبی را داراست و خط آب کشتی در هنگام دینامیک کشتی تغییر می کند، بنابراین صفحه آب کشتی نیز ثابت نخواهد ماند و با نوسان کشتی تغییر می کند. در نتیجه خط آب در تماس با قسمت تغییر یافته و اصلاح شده بدنه خواهد بود و متوسط صفحه آبخور نیز نسبت به کشتی اصلی بزرگتر می شود. ما این جابجایی خط آب و تغییرات صفحه آبخور را بصورت افزایش درصدی روی عرض و ضریب مقطع کلیه مقاطع در داده های ورودی برنامه در نظر می گیریم.

۴- مدل ریاضی ونرم افزارها و متغیرها

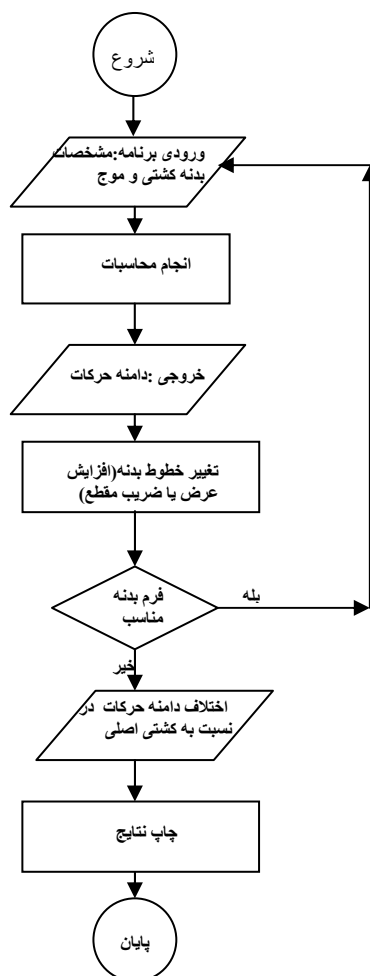
بر این اساس، تغییر خطوط بدنه در قسمت بالای خط آب است که رفتار دینامیکی کشتی را بهبود می بخشد. عرض و ضریب مقطع در دو مرحله جداگانه بصورت سیستماتیک افزایش یافته و رفتار دینامیکی کشتی قبل از تغییر خطوط بدنه و بعد از تغییر خطوط بدنه بدست آمد و با یکدیگر مقایسه می شود. برای انجام محاسبات و بدست آمدن حرکات از نرم افزار SATAEK استفاده شده که توانایی محاسبه حرکات اسوی، یاو، هیو، پیچ و رول، شتاب و سرعت نسبی برای هر تعداد نقطه و محاسبه نیروی برشی و ممان خمشی ناشی از امواج در کلیه مقاطع کشتی را داراست. البته نرم افزار خطی مورد استفاده برای محاسبه دینامیک کشتی در موج توانایی دخالت دادن قسمت بالای خط آب را علی القاعده ندارند. در اینجا با تغییراتی در قالب این برنامه داده شده، محاسبات دینامیک کشتی با خطوط بدنه اصلاح شده بالای خط آب بدست آمده است.

۵- مطالعه نمونه

اساس کار به این صورت است که اطلاعات مربوط به بدنه کشتی برای سه نمونه کشتی با ضریب ظرافت بدنه های ۰,۶، ۰,۷ و ۰,۷۵، تهیه و از طریق فایل ورودی به برنامه داده شده است. این برنامه بر اساس تئوری خطی نواری کلیه محاسبات را انجام و حرکات و دیگر موارد در فایل خروجی برنامه ذخیره می شود. دینامیک حرکات کشتی های مفروض در موج منظم و نامنظم با دامنه یک متر صورت گرفته است. سرعت کشتی ۳ و ۵ و ۷ و ۱۰ متر بر ثانیه فرض شده است. کلیه حرکات در بازه فرکانس ۰,۳ تا ۱,۵ در زوایای برخورد ۱۵۰، ۱۲۰، ۱۰۵ و ۱۸۰ بدست آمده است. برای امواج نامنظم از طیف دو پارامتری ITTC با ارتفاع موثر ۱ و ۳ و ۵ متر با پریودهای ۹، ۸، ۷، ۶، ۵ ثانیه استفاده شده است. بعد از اجرای برنامه، مقادیر دامنه حرکات در کلیه حالات (افزایش پارامتر عرض و ضریب مقاطع) استخراج و توسط برنامه EXCLE نمودارهای درصد تغییرات حرکات در بازه فرکانس تهیه و بررسی می شود.

جدول ۱- مشخصات سه کشتی مورد استفاده جهت محاسبات دینامیک کشتی در موج

C_B [-]	0.6	0.7	0.75
L [m]	100	200	350
B [m]	16.6	40	55
T [m]	6.6	12	15
H [m]	9.96	18	22.5
K_{xx} [m]	4.77	11.5	15.81
K_{yy} [m]	25	50	87.5
LE [m]	49.96	99.92	123.24
$L.C.G$ [m]	-2	-1	3.5
M [ton]	6737.94	68880	221976.6
L/B [-]	6	5	6.4
B/T [-]	2.5	3.3	3.7
T/H [-]	0.66	0.66	0.66
BODY Form	Series 60	Series 60	Series 60

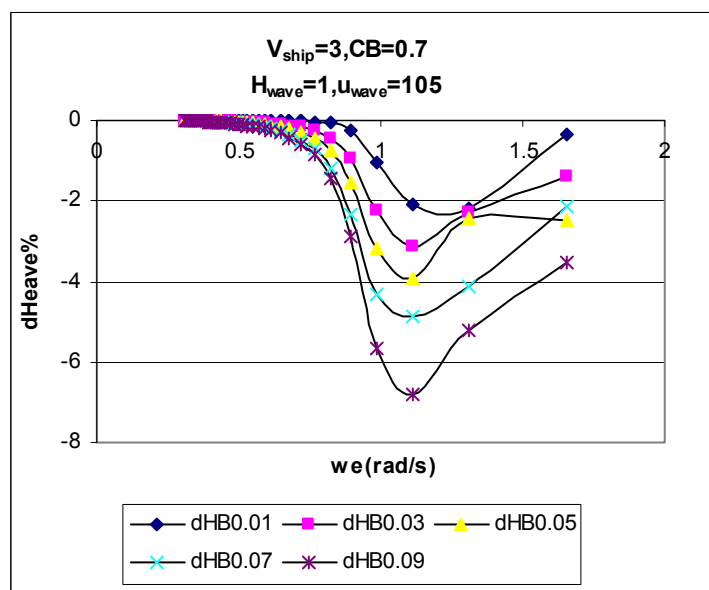
شکل ۱-فلوچارت حل مسئله

۶- نتایج مطالعه نمونه

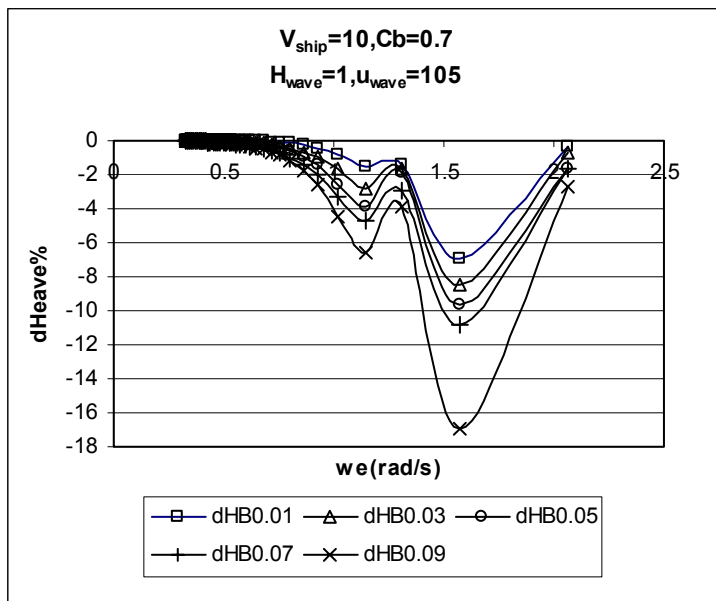
- اثر افزایش عرض مقاطع بر دینامیک کشتی در امواج منظم

با بررسی حرکات هیو و پیچ در امواج منظم دیده می شود که دامنه حرکت هیو با افزایش عرض مقطع بصورت سیستماتیک در زاویه برخورد ثابت ۱۰۵ و ۱۲۰ و ۱۵۰ درجه با افزایش سرعت کاهش زیادی دارد و بیشترین کاهش با افزایش سرعت در فرکانس های بالا اتفاق می افتد. در زاویه ۱۸۰ درجه این کاهش در محدوده فرکانس های خاصی دیده می شود. شکل ۳ و ۴ تغییرات دامنه حرکت هیو را با افزایش یک، سه، پنج، هفت و نه درصدی عرض را در سرعت و زوایای برخورد مختلف نشان می دهد.

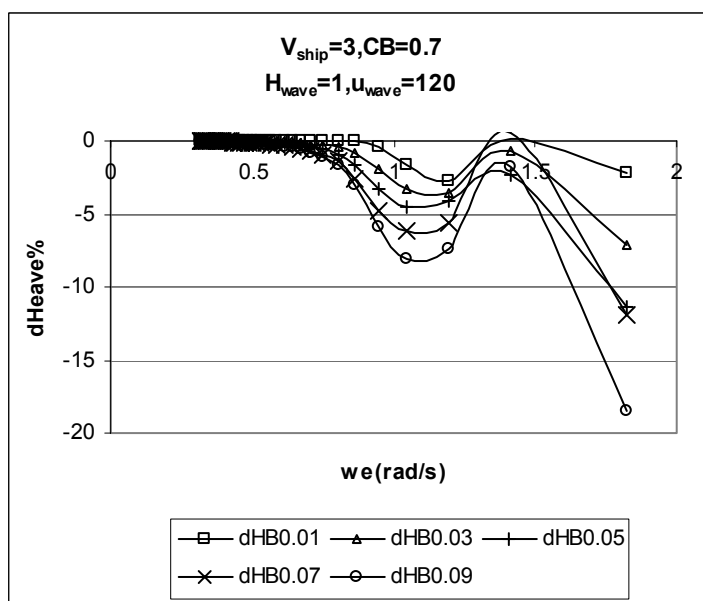

شکل ۲- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش عرض در موج منظم با ارتفاع ۱ متر برای کشتی با سرعت ۳ m/s و زاویه برخورد ۱۰۵°

شکل ۳- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش عرض در موج منظم با ارتفاع ۱ متر برای کشتی با سرعت ۱۰ m/s و زاویه برخورد ۱۰۵°

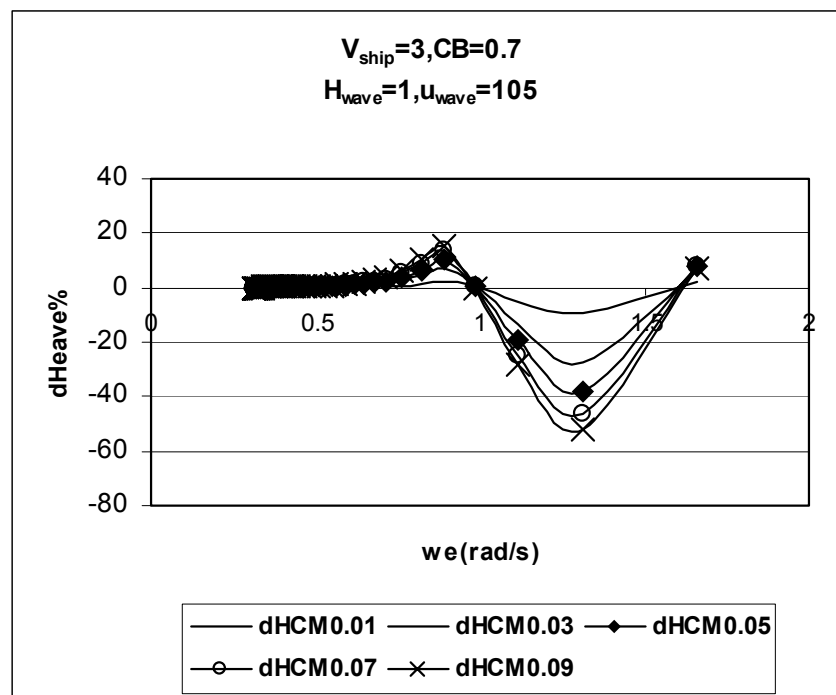
شکل ۴- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش عرض در موج منظم با ارتفاع ۱ متر برای کشتی با سرعت ۳ m/s و زاویه برخورد ۱۲۰°

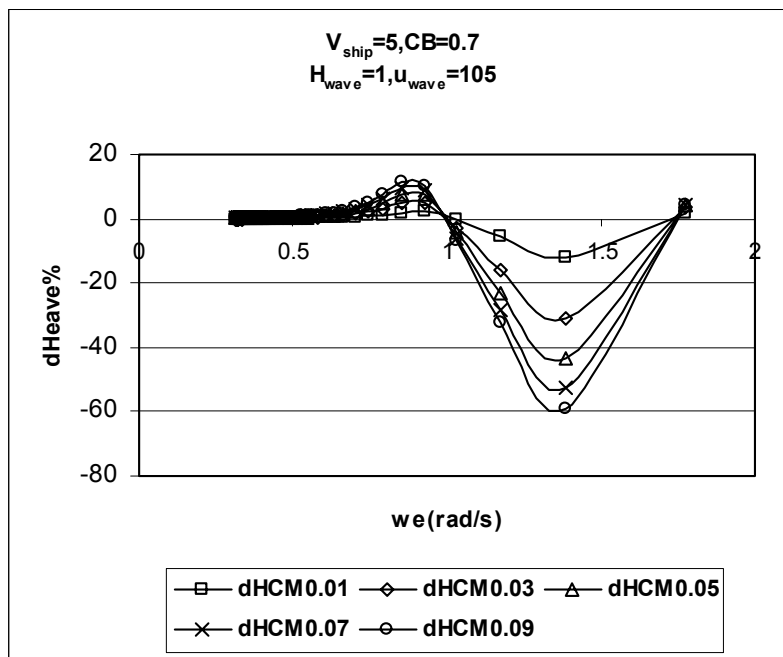
در مورد حرکت پیچ تغییرات مشابه هیو است و برای زاویه برخورد ثابت با افزایش سرعت، کاهش بیشتر دامنه حرکات داریم اما اینجا در هر دو زاویه ۱۵۰ و ۱۸۰ درجه کاهش دامنه در بازه فرکانسی محدودی داریم.

-اثر افزایش ضریب مقاطع بر دینامیک کشتی در امواج منظم

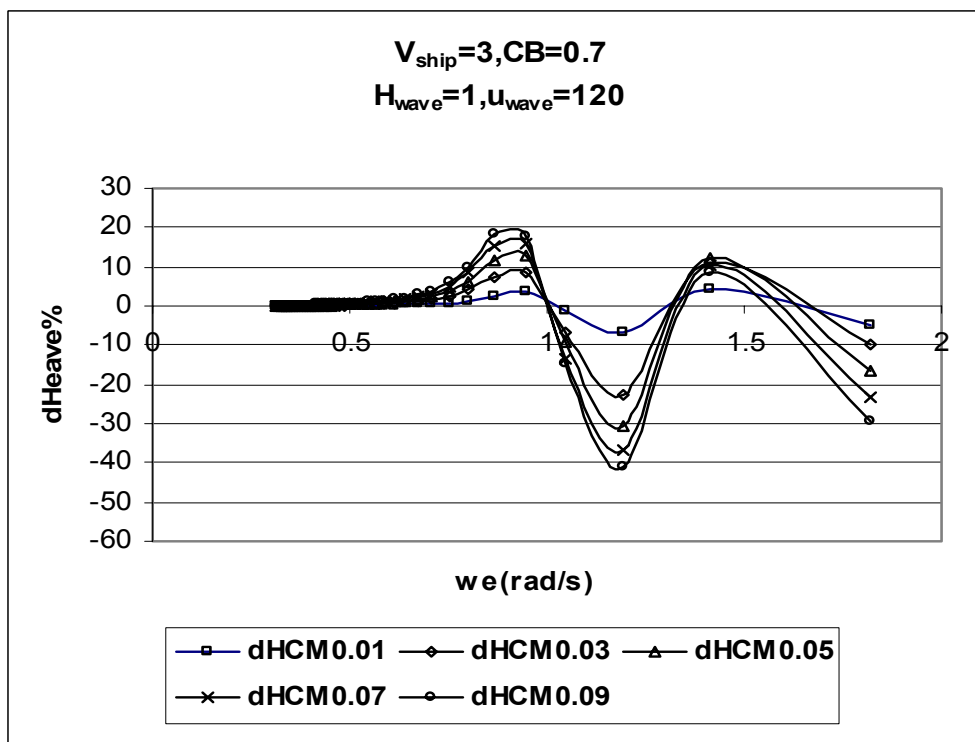
در حالت افزایش ضریب مقطع تغییرات دامنه حرکات اندکی با تغییرات ناشی از عرض متفاوت است. کاهش دامنه حرکات معمولاً در بازه فرکانسی 1-1.5 رخ می دهد. نمودار تغییرات دامنه حرکات هیو دارای چندین نقطه عطف است که نشان دهنده کاهش و افزایش دامنه حرکات هیو است و در یک سرعت ثابت با افزایش زاویه برخورد درصد کاهش دامنه هیو کاهش می یابد. در مورد دامنه پیچ همین تغییرات دیده می شود.

شکل ۵- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش ضریب مقطع در موج منظم با ارتفاع ۱ متر برای کشتی با سرعت ۳ m/s و زاویه برخورد ۱۰۵°

شکل ۶- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش ضریب مقطع در موج منظم با ارتفاع امتر برای کشتی با سرعت 5 m/s و زاویه برخورد 105°

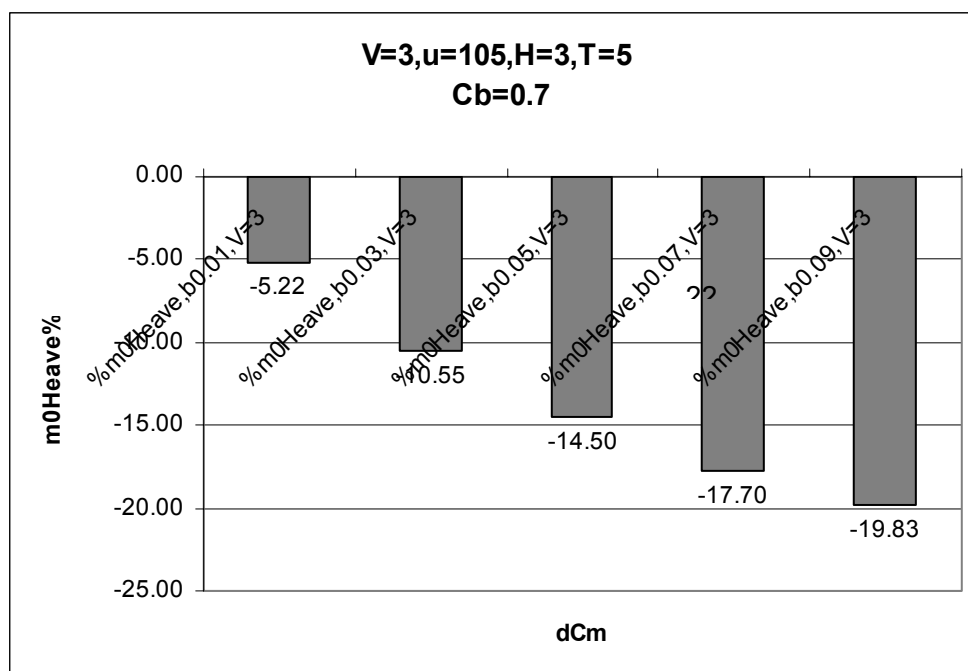

شکل ۷- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش ضریب مقطع در موج منظم با ارتفاع امتر برای کشتی با سرعت 3 m/s و زاویه برخورد 120°

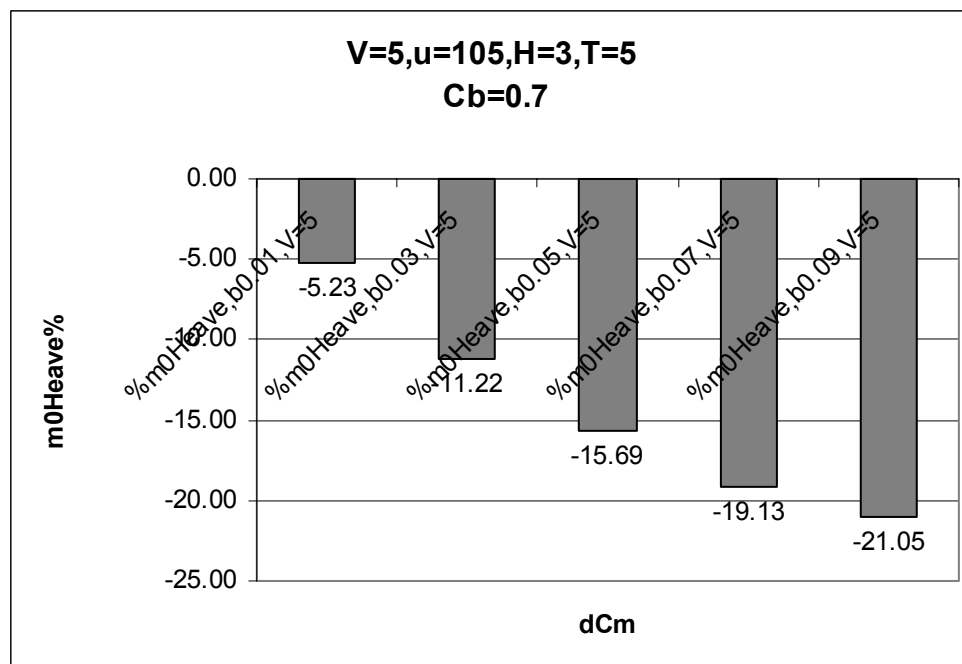
-افزایش عرض و ضریب مقاطع بر دینامیک کشتی در امواج نامنظم

افزایش عرض مقطع نیز کاهش دامنه حرکات هیو و پیچ را بدنبال خواهد داشت. در یک زاویه برخورد ثابت و با افزایش سرعت شناور تغییرات دامنه حرکات هیو و پیچ بسیار نزدیک بهم است. برای سرعت ثابت با افزایش زاویه برخورد درصد کاهش تغییرات دامنه حرکات هیو و پیچ افزایش می یابد. افزایش ضریب مقطع اثر مشابهی چون تغییر عرض دارد. در ادامه نمودار درصد تغییرات m_0 حرکات بر اساس تغییر سیستماتیک عرض و ضریب مقطع نشان داده شده است.

شکل ۸- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش ضریب مقطع در موج نامنظم برای کشتی با سرعت

3 m/s و زاویه برخورد 10.5°

شکل ۹- نمودار تغییرات دامنه حرکت هیو با افزایش ضریب مقطع در موج نامنظم برای کشتی با سرعت 5 m/s و زاویه برخورد 10.5°

۷- جمع بندی و نتیجه گیری:

با استفاده از اصلاح قسمت بالای آب بدنه کشتی بصورت افزایش عرض و ضریب مقطع، حرکات هیو و پیچ کاهش زیادی دارد که البته در سرعت و زوایای برخورد این تغییرات تفاوت دارد. افزایش عرض و ضریب مقطع نتایج تقریباً مشابهی دارد و بقیه پارامترهای بدنه ثابت در نظر گرفته شده است.

۱- دامنه حرکات هیو و پیچ در موج منظم با افزایش عرض، در یک سرعت و زاویه برخورد معین، کاهش چشم گیری دارد و این کاهش با بزرگتر شدن عرض بیشتر می شود.

۲- با افزایش عرض، در زوایای برخورد ثابت با افزایش سرعت، کاهش دامنه حرکات در موج منظم بیشتر می شود.

۳- کاهش دامنه حرکات در موج منظم در حالت تغییر عرض در زاویه 180° در بازه فرکانسی محدودی دیده می شود و منحنی تغییرات دامنه حرکات چندین نقطه عطف دارد.

۴- کاهش دامنه حرکات هیو و پیچ در موج منظم با افزایش ضریب مقطع در کلیه زوایای برخورد و سرعت معمولاً در بازه فرکانسی ۵،۱-۱ دیده می شود.

۵- در امواج نامنظم با افزایش عرض و ضریب مقطع در هر مرحله m_0 دامنه حرکات شناور کاهش مناسبی داشته که البته در زاویه برخورد ثابت و سرعت های متفاوت این تغییرات بسیار نزدیک بهم می باشد.

۸- مراجع:

۱- زراعتگر، حمید، "فرمان و قابلیت مانور کشتی"، دانشکده مهندسی کشتی سازی و صنایع دریایی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر

۲- لوید، "دینامیک کشتی"، ترجمه محمد سعید سیف

3-Bhattacharyya, Rameswar, "DYNMIC Of Marine Vehicles", 1978